

INFORMAČNÉ OKIENKO

SPRAVODAJ

máj 2012

Bohoslužby			
2.5.	str	19:00	Biblická hodina – Pivka – (Voľná téma)
6.5.	ne	9:00	Benka – Baláž – VP
		18:00	D. Uhrin
9.5.	str	19:00	Biblická hodina – Čičel – (Voľná téma)
13.5.	ne	9:00	Pavel Makovíni, Baláž – Deň matiek
		18:00	Praženicová – Zážitky z Izraela
17.5.	štv	19:00	Baláž – Nanebovstúpenie
20.5.	ne	9:00	M. Kráľ, Pribula
		16:00	Muzikál – ZASLÚBENÁ ZEM – DK Zrkadlový háj
23.5.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž – (Kniha Jóbova)
27.5.	ne	9:00	Pavel Makovíni, Peter Makovíni – Svätodušná nedeľa
30.5.	str	19:00	Biblická hodina – Baláž – (Kniha Jóbova)

Kazateľ služobne		
2.5.	10:00	Redakčná rada Rozsievачa, Brno
3.5.	9:30	Kurz kazateľov západnej oblasti, Bratislava
27.5.	9:30	BJB Bernolákovo

Kazateľ zboru: Mgr. Stanislav Baláž	
Kancelária Nákovná 34, 821 06 Bratislava 214 mobil: 0907 536 635 e-mail: biskupice@baptist.sk	Domov Belinského 24, 851 01 Bratislava tel: 02 3902 0328 – mobil: 0907 536 635 e-mail: stabado@yahoo.com

Informačný mesačník Bratskej jednoty baptistov
Cirkevný zbor Bratislava 2 – Podunajské Biskupice

Nepredajné

Verš pre zbor na rok 2012

Oblečte sa do plnej Božej výzbroje, aby ste mohli obstáť proti úkladom diabla.

Ef 6, 11

Milujme skutkom a opravdivo (a nielen v máji)

„Máj – mesiac lásky“ – tento slogan je veľmi často používaný v spojení s týmto mesiacom. Nádherná, čerstvá, rozvíjajúca sa májová príroda v nás prebúdza city a vyvoláva túžbu zdieľať sa so svojimi pocitmi krásy s niekým blízkym. Predstava mája ako času lásky je spojená najmä s romantickou mileneckou láskou, s prechádzkami vo dvojici počas vlahých večerov, vyznaniami lásky...

Možno častejšie ako inokedy sa básnici, ale aj nebásnici pýtajú: Čo je to láska? V odpovediach, v básňach a piesňach ju potom najčastejšie stotožňujeme s neopísateľným pocitom k osobe opačného pohlavia.

Táto neopísateľná, nedefinovateľná citová láska, ani nádherná príroda, ktorá v nás vyvoláva pocity lásky, by však neexistovala, keby v jej základe nebola Božia láska – Agapé. Vďaka nej existujeme, z tejto lásky pre nás Boh stvoril aj nádhernú prírodu okolo nás. Táto láska nie je premenlivá, nezávisí od pocitov, od toho akí sme pekní alebo dobrí, či si to zaslúžime alebo nie. Boh sa proste rozhodol, že nás bude milovať, aj keď si to vôbec nezaslúžime.

K tejto láske vyzýva Pán Boh aj nás v prikázaní „milovať budeš blízkeho svojho ako seba samého.“ Jedine takáto láska dokáže milovať aj nepriateľa. Je to láska, ktorá sa neprejavuje slovami a citovými výlevmi, ale praktickým činom, skutkom. „Dietky, nemilujme slovom ani jazykom, ale skutkom a opravdivo.“ (1J 3, 18) Najväčší dôkaz tejto Božej lásky je obeť Božieho Syna, Pána Ježiša Krista

na Golgotskom kríži, ktorú sme si nedávno pripomínali. Pán Boh opäť prejavil a neustále prejavuje svoju lásku k nám skutkom.

Jedine takáto láska môže byť trvalým a stálym základom aj tej mileneckej lásky – erosu a vzťahu medzi mužom a ženou, lebo dáva záruku, že sa nepominie ako krása májových dní, ale vytrvá. To neznamená, že máme ukracovať lásku plnú nehy a citov. Veď aj tú nádherne ospevuje Písmo v Piesni Šalamúnovej. Eros je jedným z nádherných plodov Agapé, ale bez nej skoro uvädne.

Rozhodnime sa, že budeme milovať ľudí okolo nás, aj tých, čo si to nezaslúžia, láskou činov a nielen v máji. Je to nádherné, že pre nás môže byť nielen tridsaťjeden májových dní, ale všetky dni v roku časom lásky. Závisí to od toho, či sa preto rozhodneme.

Ján Szöllös

Pre matku

Bola som na dne svojho srdca,
prehliadla jeho záhradku –
V nej kvitla ruža beloskvúca,
odtrhla som ju pre MATKU!

Na rozkvitnutých lúkach citov
som objavila čakanku –
Vravela som si tíško pritom:
aj tú odtrhnem pre MATKU.

Do útrov prianí sfárala som,
vzala som odtiaľ drahokam –
Vedela som v tú chvíľu razom,
že aj ten MAME odovzdám.

Tak vchádzam aj do srdca chrámu
a skladám ruky k modlitbám:
Ó, Bože, žehnaj moju MAMU,
Kráľ Kráľov, večný nebies Pán!

To láska moja takto vraví,
ďakuje Bohu na nebi –
Srdcom i dušou MATKU zdravím
a za ňu Boha velebím!

Zlatica Oravcová

Ľudí, ktorí hovoria zo srdca, a nakoniec, takých, akí ste tu prítomní, tak nemuseli byť na Slovensku vojny, intolerancia, nenávisť.“

Pani Papánová – Židovská obec, Dolný Kubín

„Pochádzam z Oravy, môj otec zomrel v koncentračnom tábore v Osvienčime. V auguste 1941 otec odišiel do Žiliny pre výplatu, aj so svojím bratom, a tam bol oznámený Hlinkovou gardou. Odtiaľ ho zobrali a viac sa nevrátil. O chvíľu prišli a zobrali celú rodinu, nikto nezostal. Mala som veľmi ťažký život, na ktorý nechcem spomínať. Zo Slovenska vždy zanesiem pár bielych kamienkov, ktoré položím na pamiatku v Osvienčime medzi budovy, kde všetkých Židov strieľali. **Chcem vám vo svojom mene a v mene ďalších Židov, ktorí prežili, hoci je to veľmi ťažké, vyjadriť odpustenie a túžbu budovať vzájomné vzťahy.**“

Andrea Balážová
(pozn.: Citáty sú krátené.)

SENIOR KLUB

Májový Senior klub bude dňa 31.5.2012 (posledný štvrtok). Téma bude určená dodatočne.

Naši jubilanti

- 5.5. Markotánová-Pajerchinová Silvia
- 8.5. Benka Miroslav
- 11.5. Praženicová Želmíra
- 27.5. Orel Miroslav

*Tí však, čo očakávajú na Hospodina,
dostávajú novú silu, ako orly dostávajú
krídla, budú utekať a neustanú, pôjdu
a nevyčerpajú sa.*

Iz 40, 31

zmluvy, im bol daný zákon aj boboslužba, aj prisľúbenia. Ich sú otcovia a z nich pochádza podľa tela Kristus, ktorý je nad všetkými, Boh požehnaný na veky. Amen“.
V Žiline bol zberný tábor pre 25 tisíc ľudí. Počúvajte, židovskí občania tejto krajiny. Aj keby sme vyplakali všetky slzy, aj to je málo nad tým, čo vaši ľudia prežili v holokauste. Povedať: Prepáčte? To je tiež málo. Ale len toľko môžeme spraviť. Teraz už nie je aktuálna otázka: Čo by si urobil, keby si žil v tom čase? Ale moja otázka je, čo teraz urobím pre tých, ktorí prežili holokaust. Jedna vec je povedať: Prepáčte, a druhá, čo spraviť. Verím, že Boh dá múdrosť cirkvi na Slovensku, aby vedela, čo spraviť. Som rád, že ste medzi nami. Tento projekt je dôkazom snahy o obnovu mostov medzi židmi a kresťanmi, ktoré boli v minulosti zbúrané.“

Sestra Joela - organizácia sestier z Nemecka

„Boh nás povolal do duchovného života prostredníctvom ruín, ktoré zostali po 2. sv. vojne. Odvtedy žijeme pre tento účel – zmierenie. Narodila som sa v hroznom roku 1941. Často som sa pýtala seba, ako sa mohla stať taká hrozná vec ako holokaust – nie sú na to odpovede. Pán mi pripomenul jeden verš. Predtým, než Ježiš nastúpil cestu na Golgotu, mal špeciálny rozhovor s učeníkmi. Učeníci chceli vedieť program pre budúcnosť. Ježiš im povedal, že má len jednu prosbu – bál sa, že by jeho učeníci mohli byť zaslepení, zvedení. Odvtedy mám aj ja modlitebnú požiadavku – v celej histórii cirkvi bolo toľko lži, že sme dokonca zmenili symbol ukrižovania na symbol hrôzy. Pane, pomôž nám, aby sme neboli slepí, aby sme rozlíšili znamenia našej doby. Som si istá, že aj dnes večer je taká zvláštna hodina – nech On otvorí naše oči a srdcia. Nech On uskutočňuje a pracuje na svojom vykúpení v nás, aby sme mohli milovať a stratiť svoj život za iných. Toto je láska, ktorú môže vytvoriť len Pán. Každého z vás chceme poprosiť: Odpustite nám, Nemcom. Pomôžte nám skrze vašu podporu milovať.“

Reakcia Prof. MUDr. Pavla Traubnera, PhD. - čestného predsedu Ústredia zväzu židovských náboženských obcí na Slovensku

„Nebol som v pláne, ale celý večer ma ako čestného predsedu Ústredia zväzu židovských náboženských obcí na Slovensku aj ako preživšieho holokaust, dojal, najmä vystúpenie týchto mladých mužov. Narodili sa po vojne a nežili v čase holokaustu a nemusia žiadať o odpustenie. Ich vystúpenie dokumentovalo, že sú to ľudia slušní a mravní, napr. na rozdiel od pána arcibiskupa Sokola, ktorý vyhlásil v televízii, že žil v blahobyte, keď 72 000 slovenských Židov hynulo v koncentračných táborech. Títo mladíci, títo kazatelia, dokumentujú, a ja im úplne verím, že sú úprimní a myslia to seriózne. Keby bolo na Slovensku mnohonásobne viac takýchto čestných

pokračovanie článku časťou

III. Zmierenie medzi kresťanmi a židmi

v ktorej zástupcovia kresťanských spoločností a cirkví z rôznych miest Slovenska vyjadrili svoj postoj k holokaustu a za seba aj za cirkev i predchádzajúce generácie vyslovili prosbu o odpustenie smerom k Židom.

Pavol Strežo – Katolícka cirkev, Dolný Kubín

„Stojím tu aj v mene vyššie postavených v Katolíckej cirkvi a vyjadrujem bolesť, že sme boli takí slepí, že nevieme jasne pomenovať a vyznať hriech. Je mi to veľmi ľúto. Ešte bude musieť byť veľa slz katolíkov vyliatych, aby mohli zmierniť bolesť, ktorú ste zniesli. Kiež nám Boh nezapočíta tento hriech.“

Peter Wiesner – Cirkevný zbor Radostné srdce, Partizánske

„Partizánske je neďaleko Novák. Čo spravilo horné Ponitrie, že sa tam deje toľko tragédií – záplavy, diera na poli, kde sa prepadla zem, výbuch trhaviny vo fabrike, ktorý zabil nevinných, najsilnejšia mafia v Seredi? V tejto lokalite bol jeden zo zberných táborov pre Židov. Zlo, vraždy a násilie vsiaklo do tejto zeme, v ktorej žijeme tu a teraz. My, ktorí žijeme v tejto krajine, do ktorej vsiakla nevinná krv, vás chceme poprosiť, aby ste odpustili našim otcom. Budeme stáť o to, aby sa nikdy nezabudlo na to, že niektorí ľudia tu boli považovaní za druhú kategóriu, možno menej ako zvieratá, a budeme sa zasadzovať o to, aby tu vládla úcta ku všetkým ľuďom a aby sa na Slovensku tak Židia, Maďari či Slováci cítili dobre.“

Branislav Križan – Evanjelická cirkev metodistická, zbor Petržalka

„V Petržalke sa počas 2. svetovej vojny diali zlé veci. Bolo tu zabitých asi 400 Židov. Je smutné dozvedieť sa o našej histórii, čo zlého sa tu stalo, ale chceme v cirkvi šíriť pravdu o tom, čo sa stalo. Keď prídu antisemitské nálady, chceme vyučovať slovo pravdy, aby lož bola odkrytá. Staré veci nevieme vrátiť, ale chceme potešovať Hospodínov ľud. Prosíme o prepáčenie.“

Jaro Minár – Slovo života, Nitra

„Trasie sa mi hlas a srdce z toho všetkého, čo sa tu dnes deje. Pán prof. Mešťan povedal len pár faktov z histórie. Môžete povedať, že my to nemôžeme pochopiť, lebo sme to nezažili, a máte pravdu. Nedokážeme

hovoríť o palestínskej teológii slobody, čo znamená, že Božie slovo sa má to vrátiť späť, ale vaša bolesť je našou bolesťou. Možno malo ospravedlnenie prísť oveľa skôr, možno to mali urobiť naši otcovia alebo ešte generácie predtým, ale toto posolstvo budeme učiť našich synov, aby sa táto história už nezopakovala. Veríme, že to bolo zlé, neľudské, niečo, čo si Boh neželal. Chceme sa radowať, že ste tu, a zároveň plakať, keď ožívajú tieto spomienky. Dôverujem Bohu, že zahojí rany vo vašich srdciach. Možno aj naše slová k tomu prispejú, aby rany boli zacelené a bolesť zahojená. Pripájam sa k slovám priateľov, ktorí povedali: Prosím, odpusťte.“

Miro Almäši – Viera (BJB), Bratislava

„Pre mňa je veľmi zvláštna celá táto problematika holokaustu a vzťahu ľudí k pravde. Ja mám len 33 rokov, moje rozhodnutie stať sa veriacim bolo pred 17 rokmi. Bolo to úprimné, Pán Boh to spôsobil. Ale 15 rokov som ignoroval tematiku judaizmu v mojom živote. Vždy ma to zaujalo, keď o tom niekto hovoril, ale pripadalo mi to ako nonsens, veď ani za čias kalifov si nedovolili takú krutosť voči Židom ako si dovolila kresťanská civilizácia. Hovoril som si, že to nemôže byť pravda. Po 15 rokoch odolávania som prežil jeden moment, keď som mal potrebu povedať: Bože odpusť mi, že som bol hluchý, tupý, že som si zatváral oči, že som to ignoroval. Veľmi intenzívne a rýchlo prišiel prerod, zlom, keď som sa vydal tejto realite. Povedal som si, že to chcem prežívať a viac si nezakrývať oči. Po tomto momente vydania sa pravde, prijatiu reality, som za jeden rok zažil mnoho slz na kolenách. Študoval som zdroje, informácie o tom na internete. Za náš zbor chcem povedať každému Židovi: Odpusťte ten nonsens. Nenachádzam v našej denominácii, že by sa celé spoločenstvá stavali proti prúdu, že by sa zastali Židov. Pre nežidov by som chcel predložiť výzvu, verím, že od Pána Boha: Vydajme sa pravde, skúmajme realitu, chcime vidieť pravdu, a keď sa s tým dokážeme stotožniť, povedzme: Pane, odpusti nám, našim ocom, lebo sme nepočúvali na tvoje slová a neverili sme tvojim prorokom. Ak sa nám bude zdať, že sme to už urobili päťkrát, ale stále budeme vnímať túto pravdu, stále v tom choďme, lebo táto zem je plná krvi nevinných. Ak chceme stať v medzere za národ, sme dlžní stať v zástupnej modlitbe a túžiť po pravde.“

Ivan Zuštiak – Jednota bratská, cirkevný zbor Oheň, Bratislava

„Som vnukom ženy, ktorá počas 2. sv. vojny skrývala Židov. Bola vdova, manžel jej zomrel na tuberkulózu. Mala vtedy 36 rokov, dve malé dcéry (8-ročnú a 3-ročnú) a chorú mamu. Veľa o tom nehovorila a nezobrala žiadne peniaze za to, ani keď sa rozdávali partizánske preukazy. Ale povedala, že sa bála, lebo vedela, že ich za to všetkých môžu zabiť. Pri skúmaní histórie

Petržalky som zistil, že tu bol zberný tábor pre maďarských Židov. Zomrelo tu niekoľko stoviek ľudí, už na konci vojny. Židov zhromažďovali na Kopčianskej ulici – natiskali ich do garáží, stodôl. Toho, kto chcel ujsť, zastrelili. Na tejto ulici sú teraz najlacnejšie byty v Bratislave, nikto tu nechce bývať. Sú tu drogy, mafia, prostitúcia, tie najhoršie veci. Chcem vás ako Petržalčan poprosiť, aby ste nám odpustili, nie preto, aby ste zabudli, ani my tu nie sme preto, aby sme zabudli. Naopak, chceme to pripomínať tým, ktorí chcú na to zabudnúť. Verím, že je čas, aby táto krajina bola uzdravená. Cez odpustenie môže prísť k uzdraveniu.“

Stašek Gawel – Apoštoská cirkev, Žilina

„Duch antisemitizmu nebol usmrtený holokaustom. Pred niekoľkými rokmi v Bánovciach nad Bebravou zničili židovský cintorín. Holokaust siaha ďalej v histórii. Pozrime sa na kresťanský antisemitizmus. Ježiš povedal žene Samaritánke, že spasenie je zo Židov, cirkev vznikla na židovský sviatok Letnice, prví učeníci boli Židia, Biblia je židovská kniha, proroci boli Židia. Neskôr však boli Židia vytláčaní z cirkvi, cirkev sa oddeľovala od svojich židovských koreňov. Na koncile v Nicej v r. 325 kresťanskí predstavitelia povedali, že nechcú mať zo Židmi nič spoločné. Služba Ducha Svätého v cirkvi bola vtedy ukončená a nahradená liturgiou. Prišli pogromy, krížové výpravy, vraždy v synagógach, antisemitské prehlásenia reformátorov, na základe ktorých si nacisti napísali na opasky GOT MIT UNS (Boh s nami), a v mene kresťanského Boha vraždili Židov v koncentrákoch. V roku 1897, keď vzniklo sionistické hnutie a Theodor Herzl prehlásil víziu pre židovský národ, Duch Svätý sa začal sťahovať naspäť do cirkvi. Ježiš povedal, že Duch nás uvedie do každej pravdy, a Božou pravdou je aj Boží plán so Židmi. Izrael je v Biblii spomenutý 2400krát, je to vec, ktorú by sme nemali ignorovať. Chcem prečítať slová ap. Pavla z R 11,1: „*Či Boh zavrhol svoj ľud? Určite nie.*“ Som rád, že sme tu pri tejto príležitosti, ale v tomto čase sú na iných miestach iné udalosti, napr. dnes je v Betleheme otvorenie konferencie, kde sa zídu cirkevní lídri a budú hovoriť o palestínskej teológii slobody, čo znamená, že Božie slovo sa má vykladať progresívne, nie doslovne. Toto je otvorená brána pre antisemitizmus, takisto ako teológia náhrady, ktorá hovorí, že Židia zabilí Krista, preto Boh ukončil vzťah zo Židmi, a všetky prekliatia sa vzťahujú na Židov a požehnania na cirkev. Slová ap. Pavla z R 11,1: „*Či Boh zavrhol svoj ľud? Určite nie. Veď aj ja som Izraelita z Abrahámovho potomstva...*“ R 10, 1: „*Túžba môjho srdca a prosba k Bohu za nich je, aby boli spasení.*“ R 9,1-5: „*Hovorím pravdu v Kristovi, neklamem a dosvedčuje mi to moje svedomie v Duchu Svätom, že mám veľký žiaľ a neprestajnú bolesť v srdci. Želal by som si totiž byť sám prekliaty a odlúčený od Krista pre mojích bratov, mojich príbuzných podľa tela. Sú to Izraeliti, im patrí synovstvo aj sláva, aj*